

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**ΟΜΑΔΑ Α**

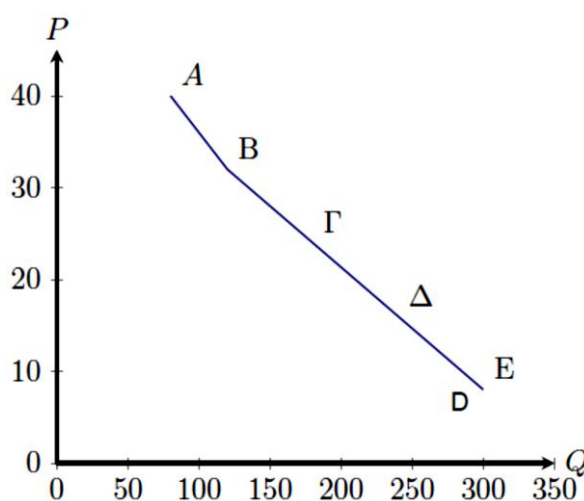
A.1 α	A.1 β	A.1 γ	A.1 δ	A.1 ε	A.2	A.3
Σωστό	Σωστό	Λάθος	Λάθος	Σωστό	β	γ

ΟΜΑΔΑ Β

Ένας βασικός προσδιοριστικός παράγοντας της ζήτησης είναι το εισόδημα των καταναλωτών. Οι μεταβολές στο μέγεθος του εισοδήματος όμως δεν έχουν την ίδια επίδραση σε όλα τα αγαθά. Για τα περισσότερα αγαθά, τα οποία ονομάζονται και κανονικά αγαθά, όταν αυξάνεται το μέγεθος του εισοδήματος, αυξάνεται και η ζήτησή τους, και, όταν μειώνεται το μέγεθος του εισοδήματος, μειώνεται και η ζήτησή τους. Υπάρχουν όμως και αγαθά στα οποία οι μεταβολές στο μέγεθος του εισοδήματος επιδρούν αντίστροφα στη ζήτησή τους. Τα αγαθά αυτά ονομάζονται κατώτερα αγαθά ή "αγαθά του φτωχού", αφού αγοράζονται συνήθως από οικογένειες με πολύ χαμηλό εισόδημα, γιατί είναι τα φτηνότερα στην αγορά, όπως η μαργαρίνη, τα κατεψυγμένα ψάρια, το ψωμί διατίμησης. Αυξήσεις στο μέγεθος του εισοδήματος κάνουν τον καταναλωτή να μειώσει τη ζήτηση αυτών των αγαθών και να στραφεί σε κανονικά αγαθά.

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ.1 Βάσει των δεδομένων του πίνακα, γραφικά η καμπύλη ζήτησης του αγαθού φαίνεται στο ακόλουθο σχήμα:

Γ.2

$$E_{DA \rightarrow B} = \frac{Q_B - Q_A}{P_B - P_A} \cdot \frac{P_A}{Q_A} = \frac{120 - 80}{32 - 40} \cdot \frac{40}{80} = -2,5$$

Η ζήτηση του αγαθού είναι **ελαστική** καθώς $|E_{DA \rightarrow B}| > 1$

Γ.3

$$E_{DE \rightarrow \Delta} = \frac{Q_\Delta - Q_E}{P_\Delta - P_E} \cdot \frac{P_E}{Q_E} = \frac{240 - 300}{16 - 8} \cdot \frac{8}{300} = -0,2$$

Η ζήτηση του αγαθού είναι **ανελαστική** καθώς $|E_{DE \rightarrow \Delta}| < 1$

ΟΜΑΔΑ Δ**Δ.1**

Οι τύποι μέσω των οποίων θα υπολογίσουμε το κόστος ευκαιρίας είναι:

$$KE\chi = \frac{\Delta\psi}{\Delta X}$$

$$KE\psi = \frac{\Delta X}{\Delta\psi} \text{ ή } KE\psi = \frac{1}{KE\chi}$$

$$KE\chi_{A \rightarrow B} = \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = \frac{1200 - 1000}{100 - 0} = 2 \text{ μονάδες } \psi \quad KE\psi_{B \rightarrow A} = \frac{1}{KE\chi_{A \rightarrow B}} = \frac{1}{2} = 0,5 \text{ μονάδες } \chi$$

$$KE\chi_{B \rightarrow \Gamma} = \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = \frac{1000 - 500}{200 - 100} = 5 \text{ μονάδες } \psi \quad KE\psi_{\Gamma \rightarrow B} = \frac{1}{KE\chi_{B \rightarrow \Gamma}} = \frac{1}{5} = 0,2 \text{ μονάδες } \chi$$

ψ

$$KE\chi_{\Gamma \rightarrow \Delta} = \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = \frac{500 - 0}{250 - 200} = 10 \text{ μονάδες } \psi \quad KE\psi_{\Delta \rightarrow \Gamma} = \frac{1}{KE\chi_{\Gamma \rightarrow \Delta}} = \frac{1}{10} = 0,1 \text{ μονάδες } \chi$$

Δ.2

α) $K(X=80, \psi=1030)$

Θεωρούμε δεδομένη την παραγόμενη ποσότητα $X=80$.

Η ποσότητα αυτή παράγεται μεταξύ των συνδυασμών Α και Β όπου

$$KE\chi_{A \rightarrow B} = 2$$

Μέσω του κόστους ευκαιρίας βρίσκουμε τη μέγιστη παραγόμενη ποσότητα ψ για $X=80$:

$$KE\chi = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Leftrightarrow 2 = \frac{1200 - \Psi}{80 - 0} \Leftrightarrow \Psi = 1040 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Το μέγιστο $\Psi=1040 > 1030$ άρα ο συνδυασμός Κ είναι **έφικτος**.

β)

Θεωρούμε δεδομένη την παραγόμενη ποσότητα $X=140$.

Η ποσότητα αυτή παράγεται μεταξύ των συνδυασμών Β και Γ όπου

$$KE\chi_{B \rightarrow \Gamma} = 5$$

Μέσω του κόστους ευκαιρίας βρίσκουμε τη μέγιστη παραγόμενη ποσότητα Ψ για $X=140$:

$$KE\chi = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Leftrightarrow 5 = \frac{1000 - \Psi}{140 - 100} \Leftrightarrow \Psi = 800 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Το μέγιστο $\Psi=800$ άρα ο συνδυασμός είναι μέγιστος.

γ)

Θεωρούμε δεδομένη την παραγόμενη ποσότητα $X=220$ μονάδες.

Η ποσότητα αυτή παράγεται μεταξύ των συνδυασμών Γ και Δ όπου το $KE\chi_{\Gamma \rightarrow \Delta} = 10$

Μέσω του κόστους ευκαιρίας βρίσκουμε τη μέγιστη παραγόμενη ποσότητα Ψ για $X=220$:

$$KE\chi = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Leftrightarrow 10 = \frac{500 - \Psi}{220 - 200} \Leftrightarrow \Psi = 300 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Το μέγιστο $\Psi=300 < 350$ άρα ο συνδυασμός είναι ανέφικτος.

Δ.3.

Για να απαντήσουμε στο ερώτημα, πρέπει να δούμε πόσες μονάδες X παράγονται, όταν παράγονται 600 μονάδες Ψ. Ο ζητούμενος συνδυασμός παράγεται μεταξύ των συνδυασμών Β και Γ, όπου το $KE\chi_{B \rightarrow \Gamma} = 5$. Άρα,

$$5 = \frac{1000 - 600}{X_{max} - 100} \Rightarrow X_{max} = 180$$

Συνεπώς, όταν παράγονται 600 μονάδες Ψ, η μέγιστη ποσότητα του αγαθού X που μπορεί να παραχθεί είναι 180 μονάδες.

Τις απαντήσεις επιμελήθηκαν οι οικονομολόγοι:

Ιωάννα Καλογεράκου & Γιάννης Γαλανάκης

Επιστημονικοί συνεργάτες του www.aoth.edu.gr